

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.889/2024/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Kardos Andrea, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Gunyecz Zoltán, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. március 25.
Az ügy tárgya: foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége
Terhelt: terhelt1
Elsőfok: Veszprémi Járásbíróság, 12.B.1314/2022/30., ítélet, tárgyalás, 2023. október 30.
Másodfok: Veszprémi Törvényszék, 1.Bf.18/2024/17/II., ítélet, tárgyalás, 2024. április 18.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Veszprémi Járásbíróság 12.B.1314/2022/30. számú és a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.18/2024/17/II. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Veszprémi Járásbíróság a 2023. október 30. napján kihirdetett 12.B.1314/2022/30. számú ítéletével terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 165. § (1) bekezdés]. Ezért őt 6 hónap fogház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 1 év orvosi foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A terhelt javára bejelentett fellebbezések alapján eljáró Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. április 18. napján meghozott 1.Bf.18/2024/17/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 2 évre enyhítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[1] **II.** 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen terhelt1 terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, mivel álláspontja szerint az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak – melyet a Be. 6. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a Be. 7. § (4) bekezdésében jelölt meg – megsértésével állapították meg a terhelt bűnösségét.

[2] A vádhoz kötöttség elvének sérelme körében kifejtette, hogy az ügyészség a végindítványában a vádirati tényállást azzal a módosítással tartotta fenn, hogy „a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen nem lehet megállapítani, hogy a terhelt1 vádlott által 2021. május 9. napján először elvégzett vizsgálat során is fennállt a sértettnél a koponyaüri sérülés”.

[3] Érvelése szerint a vádirati tényállás – melyhez a bíróság kötve van – alapján nem állapítható meg, hogy a jelen ügyben releváns első, vagy a jelen ügyben irreleváns második elesés során keletkezett a sértettnél az a koponyasérülése, amely az életét, testi épségét közvetlenül veszélyeztető állapotnak feleltethető meg.

[4] Hivatkozott az EBH 2005.1199. számon, valamint a BH 2014.136. számon közzétett eseti döntésekre, amelyek szerint a tényállásnak a vád keretein belül az elkövetés módja tekintetében történő pontosítása nem sérti a vádhoz kötöttséget, ugyanakkor csak az nem jelent vádon túlterjeszkedést, ha a bíróság a tényállás hiánytalan tisztázása érdekében egyes rész körülmények tekintetében tér el a vádtól.

[5] Álláspontja szerint a közvetlen életveszély a bűncselekmény lényeges tényállási eleme, így a bíróságnak a büntetőjogi felelősséget – a BH 2005.7. számú eseti döntésben foglaltak alapján – a vádbeli tényállás keretein belül kellett volna elbírálnia. Ezért a járásbíróság a vádon túlterjeszkedett, amikor figyelmen kívül hagyott egy, az ügyész által olyan jelentősnek tartott tény, amely miatt a végindítványban a tényállás módosítására került sor és olyan „bűncselekményi elembe” állapította meg a terhelt felelősségét, amelyet a vád nem tartalmazott.

[6] Kifejtette továbbá azt is, hogy az eljáró bíróságoknak a terhelt felmentéséről kellett volna rendelkezniük, mivel kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást az a tényállási elem, miszerint a sértett az első elesését követően, annak következtében az életét testi épségét közvetlenül veszélyeztető állapotban volt.

[7] Érvelése szerint orvosi szakkérdésnek tekinthető az, hogy a sértettnél ez az állapot fennállt-e. Felidézte, hogy az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a tárgyalási jegyzőkönyv szerint nem vont le olyan, a bíróság által neki tulajdonított következtetést, mely szerint amennyiben a hozzátartozó által látott pápaszem haematoma már megvolt, akkor a sértett koponyasérülése az első eleséskor keletkezett.

[8] E körben hivatkozott a Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoportjának „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései” című összefoglaló jelentésére, valamint a BH 2003.145. számú és a BH 1977.484. számú eseti döntésekre.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg, és a terheltet mentse fel az ellene emelt vád alól.

[10] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.926/2024/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] Kifejtette, hogy az ügyészi végindítvány a tényállást illetően – ellentétben a felülvizsgálati indítvánnyal – a sértett első vizsgálatának időtartamára, valamint a sértett második kórházba szállításának időpontjára nézve tartalmazott módosítást. Így sem a vádiratban, sem a végindítványban nem szerepelt a védelem által hivatkozott azon mondat, mely szerint azt nem lehetett megállapítani, hogy a terhelt1 terhelt által 2021. május 9. napján elsőként végzett vizsgálat idején is fennállt volna a sértettnél a koponyaüri sérülés. A tárgyalási jegyzőkönyv alapján ez az érvelés az ügyészi perbeszédben a bizonyítékok ismertetése és értékelése körében hangzott el.

[12] Álláspontja szerint a vádirat tartalmazza a bűncselekmény megállapításához szükséges tényeket, melyekben módosítás nem történt. Ennek megfelelően a vádiratban szerepelt az, hogy a sértett elesett, ezt követően a mentőszolgálat közölte a terhelttel, hogy a sértett a fejét beütötte és eszméletvesztése volt, emellett a terhelt észlelte a sértett ittas állapotát, továbbá tudott a szívritmuszavaráról is. Mindezek ellenére a terhelt nem rendelt el CT vizsgálatot, a sértett fejsérülését horzsolásként azonosította, és megállapította, hogy további traumatológiai ellátást nem igényel és bár őt átirányította a Sürgősségi Betegellátó Osztályra, erről az osztályon dolgozók közül senkit sem értesített.

[13] Rámutatott arra, hogy az elsőfokon eljáró bíróság nem terjeszkedett a vádon túl annak megállapításával, hogy a sértett koponyasérülése 2021. május 9. napján 20 óra 44 perc és 20 óra 55 perc között is fennállt. A sértett fejsérülése ugyanis a vádirat szerint is bekövetkezett, a mentőszolgálat éppen ennek okán szállította őt a veszprémi Csolnoki Ferenc Kórház Baleseti Ambulanciájára, az eljáró bíróságok pedig csupán a vádiratban is rögzített fejsérülés mibenlétét, annak súlyosságát pontosították. Hangsúlyozta, hogy a sérülés ellátatlansága azt jelenti, hogy a beteg testi épségét közvetlenül fenyegető veszély a foglalkozásánál fogva köteles orvos nem szünteti meg. Jelen esetben ezt a végindítványban fenntartott vádirati tényállás is kifejezte, a terheltnek felrótt szakmai szabályszegés sem változott.

[14] A Be. 607. § (1) bekezdését módosító a büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2023. évi XCVII. törvény 89. §-ához fűzött miniszteri indokolásra utalva rámutatott arra, hogy jelen ügyben a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértés nem állapítható meg, mivel nincs szó arról, hogy a bíróság a vádiratban le nem írt cselekmény alapján állapította volna meg a terhelt bűnösségét.

[15] A BH+2013.12.492. számon közzétett eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a bíróság a terhelt esetében nem állapított meg más, illetve újabb bűncselekmény tényállási elemeit, hanem a tárgyaláson meghallgatott szakértő nyilatkozatára figyelemmel pontosította a tényállást.

[16] Kitért arra is, hogy a felülvizsgálati indítvány ezt meghaladóan, a bírói mérlegelést támadó, illetve a kétséget kizáró bizonyosság hiányára vonatkozó részében a törvényben kizárt.

[17] Mindezek alapján a felülvizsgálati indítvánnyal támadott jogerős ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

[18] 3. A terhelt és a védő a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára nem tett észrevételt.

[19] **III.** A terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa részben törvényben kizárt, részben alaptalan.

[20] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe.

[21] A Be. 652. § (1) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölni az indítvány előterjesztésének okát és célját. A védő az indítványában a felülvizsgálat okaként anyagi jogszabálysértésre, és a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozott, azonban emellett a vádon túlterjeszkedést, azaz a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértés megvalósulását is állította, mely a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt felülvizsgálati okot jelenti.

[22] 2. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a határozatát a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontjában vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. Előbbi a vádon túlterjeszkedés miatt vonja maga után az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, míg utóbbi a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező okokat sorolja fel.

[23] A felülvizsgálati indítványt a benyújtásakor hatályos büntetőeljárás törvényben szabályozott okokra lehet alapítani (BH 2022.121.I.).

[24] A vádon való túlterjeszkedésre hivatkozás [Be. 607. § (1) bekezdés b) pont], miután a Be. 649. § (2) bekezdés felsorolásában 2024. március 1. napjától szerepel, a jogerősen befejezett ügyekben ettől az időponttól jelölhető meg felülvizsgálati okként {Kúria Bfv.I.89/2024/3., indokolás [21]-[22] bekezdés, Bfv.I.1385/2023/12., indokolás [45] bekezdés}.

[25] Miután a védő felülvizsgálati indítványa 2024. június 6. napján érkezett az elsőfokú bírósághoz, a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontjára a felülvizsgálat alapozható.

[26] A Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást nem ügydöntő végzéssel megszünteti, ha az elsőfokú bíróság a vádban le nem írt cselekmény alapján a vádlott bűnösségét állapította meg, felmentette, vagy vele szemben az eljárást megszüntette.

[27] A bíróság vád alapján ítélkezik. A bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet [Be. 6. § (1) és (2) bekezdés]. A bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz [Be. 6. § (3) bekezdés].

[28] A 2/2023. számú BK véleménnyel felülvizsgált 1/2007. BK vélemény szerint a vád kereteit elsődlegesen a vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállásának leírása határozza meg. Nem jelenti a vádelv sérelmét, ha a bíróság ügydöntő határozatában megállapított tényállás ugyan nem fedi teljesen a vádiratban leírt tényeket, de a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó tények tekintetében annak megfelel, ezért a tettazonosság keretén belül marad (A.I.3. b) és f) pont).

[29] A vádelv a vád és az ítélet tényállása közötti teljes történeti azonosságot nem követeli meg. A bíróságnak a bizonyítás során a tényállás hiánytalan, valóságnak megfelelő tisztázására kell törekednie. A bizonyítás eredményéhez képest az ítéleti tényállás több vonatkozásban, így az elkövetés helye, ideje, módja, eszköze, motívuma, eredménye stb. tekintetében eltérhet a vádirati tényállástól anélkül, hogy az a vádelvet sértené. Ezért a

tényállásnak a vád keretein belül az elkövetés módja tekintetében történő pontosítása nem sérti a vádhoz kötöttséget (EBH 2005.1199.).

[30] Nem jelenti a vádelv sérelmét, ha a bíróság a történeti tényállással összefüggésben olyan részleteket is megállapít, amelyet a vádirat nem tartalmazott; valamint akkor sem sérül a vádelv, ha a bíróság határozatában foglalt tényállás nem fedi a vádban foglalt tényeket, de a bűncselekmény lényeges elemét alkotó tények tekintetében annak megfelel (BH 2005.7., BH+2013.12.492.).

[31] A vádelv sérelme nem valósul meg akkor sem, ha a bíróság a vádiratban megnevezett terheltnek a vádiratban terhére rótt cselekmény során megvalósított elkövetési magatartását a bizonyítás eredményeképp a vádiratban foglaltaktól eltérően állapítja meg akár akként is, hogy annak alapján a terheltnek a vádtól eltérő elkövetői minőségét állapítja meg (BH 2021.66.).

[32] terhelt1 terhelttel szemben a Veszprémi Járási Ügyészség a 2022. szeptember 15. napján benyújtott B.1738/2021/24. számú vádiratával a Btk. 165. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt emelt vádat. Ezt a bűncselekményt az követi el, aki foglalkozási szabály megszegésével más vagy mások életét, testi épségét vagy egészségét gondatlanságból közvetlen veszélynek teszi ki, vagy testi sértést okoz. A bűncselekmény eredménye tehát nem kizárólag az élet, hanem a testi épség és az egészség közvetlen veszélyeztetése is lehet, az absztrakt veszély azonban nem elegendő (BH 2004.216., BH 2012.29.).

[33] Közvetlen veszély akkor valósul meg, amikor az élet, testi épség vagy az egészség sérelmének a helyzetre és a személyre konkretizált reális lehetősége jelentkezik; ha pedig sérülés is bekövetkezik, akkor ez értelemszerűen fennáll {Kúria Bfv.III.1.166/2021/5., indokolás [40] bekezdés (BH 2023.56.)}. A büntetőjogi felelősség akkor is fennáll, ha a közvetlen veszély nem azonnal a foglalkozási szabály megszegése után, hanem később következik be (BH 2010.31.).

[34] Mindezek előrebocsátása után megállapítható, hogy a vádirati tényállás a vád szerinti minősítésben megjelölt bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket tartalmazta, amikor rögzítette, hogy:

- a mentőszolgálat sértett1 sértett átadásakor közölte a terhelttel, hogy a sértett elesett, eszméletvesztése volt, a feje sérült;
- a terhelt tudott a sértett szívritmuszavaráról és észlelte ittas állapotát is;
- a sértett fejsérülését horzsolásként azonosította, és megállapította, hogy további traumatológiai ellátást nem igényel;
- a terhelt szakmai szabályszegést követett el akkor, amikor a közepes kockázatú sértett részére CT vizsgálatot nem kért;
- a terhelt átirányította a Sürgősségi Betegellátó Osztályra, erről az osztályon dolgozók közül senkit sem értesített.

[35] Emellett a vádirati tényállásban szerepelt az is, hogy

- nem állapítható meg, hogy az időben megkezdett és a szakmai előírásoknak megfelelő ellátás esetén a sértett élete megmenthető lett volna;
- így az sem, hogy a szakmai szabályszegés és a sértett bekövetkezett halála közötti ok-okozati összefüggés állna fenn.

[36] A 2023. október 30. napján megtartott tárgyalási határnapon az ügyész a perbeszédében a bizonyítékok értékelése körében valóban kitért arra, hogy kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy az első vagy a második esés során keletkezhetett a sértett

koponyatörése, mivel a szakértő erre vonatkozóan kategorikus választ nem adott. Az ügyész azonban – a védő állításával szemben – a vádirati tényállást érintően olyan tartalmú módosítást nem tett, miszerint „a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen nem lehet megállapítani, hogy a terhelt vádlott által 2021. május 9. napján először elvégzett vizsgálat során is fennállt a sértettnél a koponyaűri sérülés”. A vádirati tényállást kizárólag a sértett első vizsgálatának időtartama és a sértett második beszállításának időpontját illetően módosította (Veszprémi Járásbíróság, 12.B.1314/2022/30. számú jegyzőkönyv 4. oldal). Az eljáró ügyész írásban benyújtott B.1738/2021/46. számú végindítványa ezzel egyező tartalmú volt (Veszprémi Járásbíróság 12.B.1314/2022/32. sorszám).

[37] Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádban foglalt releváns, alapvető tényekben az elsőfokú eljárás során nem következett be változás, a vád megváltoztatására [Be. 538. § (1) bekezdés a) pont] vagy kiterjesztésre [Be. 538. § (1) bekezdés b) pont] nem került sor

[38] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállástól annyiban tért el, hogy megállapította:

- a sértett fején egy sérülést rögzítettek a boncolás során {elsőfokú ítélt [12] bekezdés utolsó mondat};
- a sértett koponyasérülése 2021. május 9-én 20.44 óra és 20.57 óra között is fennállt, amikor a terhelt vizsgálta a sértettet, az a sértett második elesése folytán csak súlyosbodhatott {elsőfokú ítélt [13] bekezdés második mondat};
- a koponya sérülése, ami elindította a sértett halálához vezető okfolyamatot az első trauma során bekövetkezett. Azt nem lehetett megállapítani, hogy a sértett második elesése az első elesés során elindult folyamatot mennyiben rontotta, súlyosította {elsőfokú ítélt [18] bekezdés}.

[39] A másodfokú bíróság a felmentés érdekében bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján a teljeskörű felülbírálat szabályai szerint bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, melynek során tárgyaláson bizonyítást vett fel, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján egyrészt a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében, másrészt azért, mert a fellebbezésben új tényt állítottak és új bizonyítékra hivatkoztak.

[40] A törvényszék az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a sértett elesésének pontos körülményeivel, valamint azzal, hogy a sértett mindkét hanyatt esés során a fejének ugyanazt a régióját ütötte be. Megállapította továbbá, hogy a közepes kockázatú fejsérült, vérhígítót nem szedő sértett megfigyelése mellett legfeljebb az első trauma elszenvedésétől számított 4 órán belül koponya CT vizsgálat elvégzése lett volna kötelező, amit a terhelt elmulasztott. A sértett megfigyelése lett volna hivatott arra, hogy a koponyatörésre, konyaűri sérülésre, központi idegrendszeri sérülésre utaló kórtünetek megjelenésekor a sértett CT vizsgálatának elvégzését a terhelt a traumától számított 4 órán belül is haladéktalanul elrendelje. Rögzítette azt is, hogy a sértett első hanyatt esése miatt bekövetkezett koponyaűri sérülése bizonyítottan nyolc napon túl gyógyuló sérülés volt, de a terhelt által elmulasztott CT vizsgálat hiányában utólag nem lehet kategorikusan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a sértettnél ez a testi épségét, egészségét közvetlenül veszélyeztető sérülése életveszélyes állapotot eredményezett-e, azonban ennek bekövetkezése nagy valószínűséggel fennállt {másodfokú ítélet [20]-[23] bekezdés}.

[41] Mindezek alapján rögzíthető, hogy a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított, majd a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás egyes körülmények – így a sértett koponyasérülésének helye, annak keletkezési időpontja, a terhelt által megszegett pontos foglalkozási szabály meghatározása – tekintetében valóban eltért a vádirati tényállástól, és e körben a vádiratban le nem írt tényeket is megállapított. Ugyanakkor megállapítható az is, hogy mind az első-, mind a másodfokú ítéleti tényállás megfelelt a Btk. 165. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény

törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó, vádiratban leírt tényeknek, azokon nem változtatott; a terhelt terhére rótt bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó, vagy további bűncselekmény megállapítását lehetővé tevő tényt pedig nem írt le.

[42] Így – egyetértve a Legfőbb Ügyészség álláspontjával – alaptalan a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása, mely szerint a terhelt bűnösségének megállapítására a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértéssel, a vádban le nem írt cselekmény alapján került volna sor.

[43] 3. A védő által megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[44] A felülvizsgálat az ügydöntő határozat jogi és nem ténybeli hibáinak az orvoslására szolgál, ezért a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [a Be. 650. § (2) bekezdés]; a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye [Be. 659. § (1) bekezdés].

[45] Az irányadó tényállás az ítélet egészében és tartalmilag vizsgálendő (BH 2015.216.I.). Éppen ezért a tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, amelyeket az ítélet megállapított, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán a bíróság esetlegesen nem a történeti tényállásban rögzítette, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (BH 2016.163.III.)

[46] Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéleti tényállást kiegészítette, illetve helyesbítette, a tényállás – ahogy jelen ügyben is – ezekkel a kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel irányadó a felülvizsgálati eljárásban (BH 2011.385.); a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége pedig kizárólag az ezzel összhangban álló tényekre alapítható (BH 2004.102., BH 2023.5.).

[47] A felülvizsgálati eljárásban a tényállás mellett az a mérlegelő tevékenység is támadhatatlan, amely annak megállapításához vezetett. Ebből következően a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. A felülvizsgálatban tehát nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének megkérdőjelezésére, a bizonyítékok felülmérlegelésére, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének vitatására.

[48] Ennek megfelelően nem vizsgálható meg, hogy az igazságügyi orvosszakértő a tárgyaláson a sérülés keletkezésének módjára és időpontjára milyen nyilatkozatokat tett, ahogyan az sem értékelhető újra, hogy ezekből az eljáró bíróságok helyes következtetéseket vontak-e le és megalapozott tényállást állapítottak-e meg.

[49] A büntető anyagi jog szabályainak megsértése ugyanis az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálendő el függetlenül attól, hogy az adott tényállás megalapozott-e, vagy sem (BH 2016.264., BH 2010.324.), így tehát abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített, és ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.).

[50] A Kúria megállapította, hogy a terhelt védője az indítványában a terhelt bűnösségének megállapítását az irányadó tényállás egyes ténymegállapításainak bizonyítatlanságát állítva támadta, ugyanakkor a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglalt felülvizsgálati ok megjelölésén túl a rendkívüli jogorvoslatot megalapozó konkrét anyagi jogi kifogást nem adott elő, nem indokolta meg, hogy az anyagi jog mely szabályának megsértése vezetett a terhelt bűnösségének megállapításához.

[51] Ezért indítványának anyagi jogszabálysértésre alapított része – mivel az a Be. 650. § (2) bekezdésében és a Be. 659. § (1) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezések ellenében előterjesztett – a felülvizsgálat érdemi lefolytatását nem teszi lehetővé.

IV. A döntés elvi tartalma

[52] A Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértés és a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt felülvizsgálati ok nem valósul meg, ha az eljáró bíróságok által megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként egyes körülmények tekintetében eltér a vádirati tényállástól, azonban az adott bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó, vádiratban leírt tényeknek megfelel, a terhelt terhére rótt bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó, vagy további bűncselekmény megállapítását lehetővé tevő tény pedig nem tartalmaz.

[53] V. Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsul, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[54] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[55] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány, továbbá az azonos tartalmú indítvány benyújtásának tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. Ezekben az esetekben a Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (4) bekezdése alapján érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. március 25.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró